

Το Βουνό Σκιά

Τα ακόλουθα εποπικά μέσα θα τοποθετηθούν στον φανελοπίνακα με τη σειρά που αναφέρονται στο μάθημα. Θα παρατηρήσεις πως κάποια από τα εποπικά χρησιμοποιούνται συχνά στα Μαθήματα 1 – 5.)

- 1 Αυτοκίνητο
- 2 Αγρόκτημα με το Βουνό Σκιά
- 3 Παππούς
- 4 Γιαγιά
- 5 Τσάρλυ
- 6 Κοκκινομάλλης
- 7 Πρέστον
- 8 Γουρούνια
- 9 Κότες
- 10 Πρέστον που αρμέγει αγελάδα
- 11 Τραπέζι στρωμένο για δείπνο
- 12 Λωρίδα χαρτί Γαλάτες 6:7
- 13 Σακούλι με σπάρι
- 14 Σπάρι που μεγαλώνει
- 15 Σπόροι λουλουδιών
- 16 Λουλούδια
- 17 Δενδρύλια
- 18 Μήλα
- 19 Σπόρος με λέξη ΑΜΑΡΤΙΑ
- 20 Λωρίδα χαρτί ΘΑΝΑΤΟΣ
- 21 Σπόρος – ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ
- 22 Λωρίδα χαρτί ΖΩΗ

(Τοποθέτησε αυτοκίνητο, 1.) «Νάτο! Νάτο!» φώναξε ο Τσάρλυ ενώ έδειχνε με το δάχτυλό του. «Να το Βουνό Σκιά!» ο Κοκκινομάλλης και ο Πρέστον κοίταξαν προς τα εκεί που έδειχνε ο Τσάρλυ.

«Το βλέπω,» είπε ο Κοκκινομάλλης, «μα δεν μου φαίνεται και τόσο μεγάλο. Νόμιζα πως θα ήταν πολύ πιο μεγάλο». (Πρόσθεσε αγρόκτημα και Βουνό 2.)

«Είναι μεγάλο όταν πας πιο κοντά του,» απάντησε ο Τσάρλυ. «Είναι μεγαλύτερο από κάθε λόφο που βρίσκεται τριγύρω. Στην πραγματικότητα πραγματικά τόσο μεγάλο, ώστε κάθε απόγευμα, απλώνει μια μεγάλη σκιά πάνω στην κοιλάδα και πάνω από το αγρόκτημα του παππού. Γι' αυτό το λένε το Βουνό Σκιά. Περίμενε να πάμε πιο κοντά και τότε θα το δεις».

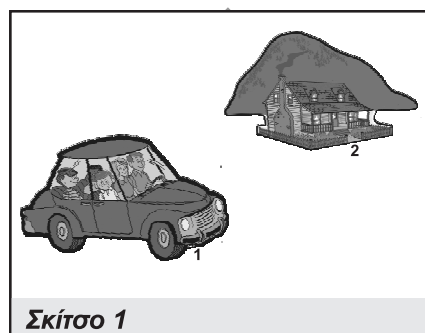
Τα αγόρια γινόταν όλο και πιο ανυπόμονα καθώς πλησίαζαν το αγρόκτημα όπου θα έμεναν για μια βδομάδα. Ο Τσάρλυ είχε διηγηθεί στους δύο φίλους του για όλα εκείνα τα ενδιαφέροντα πράγματα που θα έκαναν στο αγρόκτημα του παππού του, πράγματα που ο Κοκκινομάλλης και ο Πρέστον δεν είχαν κάνει ποτέ, όπως να ταΐσουν τις κότες, να μαζέψουν τα αυγά, να σπρώξουν τα γουρούνια στη λάσπη, να αρμέξουν τις αγελάδες, και να κάνουν ορειβασία πάνω στο Βουνό Σκιά. Ο Τσάρλυ δεν είχε σταματήσει ούτε λεπτό να μιλά για το βουνό που απλωνόταν πίσω από το αγρόκτημα του παππού του. Δεν είχε ανέβει ποτέ στην κορυφή του κι αυτό γιατί ο παππούς δεν ήθελε να τον αφήσει να απομακρυνθεί από το αγρόκτημα μόνος του. Μα τώρα που ο Τσάρλυ είχε μαζί τους δυο φίλους του, ίσως ο παππούς να του έδινε την άδεια να εξερευνήσει όλο το βουνό. «Αν είμαστε τυχεροί θα δούμε άγρια ζώα, και βράχια, και πουλιά, και έντομα και κρυψώνες, και...»

«Ναι, θα βρείτε όλα αυτά τα υπέροχα πράγματα πάνω στο βουνό,» τον διέκοψε ο πατέρας του. «Όταν ήμουν μικρός συνήθιζα να το εξερευνώ. Θα πρέπει όμως να είστε πολύ προσεκτικοί. Εκεί πάνω υπάρχουν πολλοί κίνδυνοι». Τα τρία αγόρια έσκυψαν μπροστά προκειμένου να μην χάσουν ούτε μια λέξη. «Υπάρχουν κροταλίες πάνω στο βουνό, και πρέπει να προσέχετε πάρα πολύ γι' αυτούς. Αν κάτι σας συμβεί δεν υπάρχει κανείς για να σας βοηθήσει. Το βουνό είναι έρημο. Κανείς δεν ζει εκεί πάνω. Νομίζω πως κανένας δεν έχει ζήσει εκεί πάνω. Γι' αυτό, θέλω να μου υποσχεθείτε πως θα είστε πολύ προσεκτικοί».

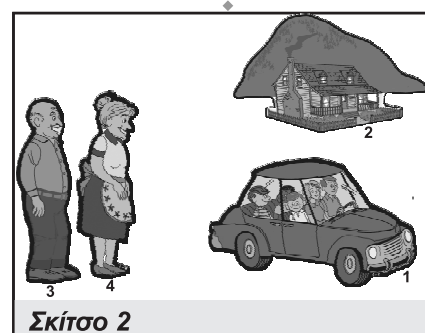
«Θα είμαστε. Θα είμαστε» είπαν τα αγόρια με μια φωνή. «Θα είμαστε πολύ προσεκτικοί».

«Κοπάστε, να το σπίι – και ο στάβλος,» είπε ενθουσιασμένος ο Τσάρλυ. «Μπορούμε να παίξουμε στο πατάρι με τα άχυρα,» πρόσθεσε. «Είναι τέλεια να παίζεις εκεί πάνω ειδικά όταν η μέρα είναι βροχερή».

Όταν σταμάτησαν μπροστά στο σπίτι ο παππούς και η γιαγιά βγήκαν γρήγορα να τους προϋπαντήσουν. (Πρόσθεσε παππού και γιαγιά 3 και 4.) Πόσο πολύ αγαπούσε ο Τσάρλυ τον παππού και τη γιαγιά! Κάθε φορά που τους επισκεπτόταν ευχόταν να μπορούσε να μείνει μαζί τους για πολλές πολλές βδομάδες! Έλπιζε όταν μεγάλωνε να μπορούσε να δουλέψει σε αγρόκτημα, όμως ήξερε πως ίσως ο Θεός ήθελε να τον κάνει ιεροκήρυκα ή ιεραπόστολο σε κάποια μακρινή χώρα ή πόλη. Περισσότερο απ' οτιδήποτε άλλο στον κόσμο ο Τσάρλυ ήθελε να γίνει αυτό που ο Θεός να τον ήθελε να γίνει. Σκεφτόταν όμως πως, θα ήταν πολύ ωραίο αν ήθελε ο Θεός να τον κάνει αγρότη.

Σκίτσο 1

Σκίτσο 2

Ο Τσάρλυ σύστησε τον Κοκκινομάλλη και τον Πρέστον στον παππού και τη γιαγιά. *(Αφαίρεσε το αυτοκίνητο, πρόσθεσε Τσάρλυ 5.)* «Αυτός είναι ο Κοκκινομάλλης. *(Πρόσθεσε Κοκκινομάλλη 6.)* Γνωριστήκαμε κάτω στο ποτάμι στο μέρος που κολυμπάμε. Στην αρχή δεν τα πηγαίναμε και πολύ καλά, μα αργότερα τα πράγματα άλλαξαν. Κι αυτός είναι ο Πρέστον. *(Πρόσθεσε Πρέστον 7.)* Έχει έναν σκύλο που τον λένε Γκρίφι. Αρπάζει πράγματα. Και...»

Ο Τσάρλυ μιλούσε τόσο γρήγορα, που ο παππούς αναγκάστηκε να του πει, «Πιο σιγά, πιο σιγά Τσάρλυ.. Μιλάς σαν να έφαγες γλιστρίδα!» Όλοι γέλασαν.

(Αφαίρεσε όλες τις φιγούρες.)

Μετά από λίγο όλοι πήγαν στην κουζίνα όπου η γιαγιά είχε ετοιμάσει μεσημεριανό. Όλα ήταν τόσο νόστιμα! Καθώς έτρωγαν, ο Τσάρλυ κοιτούσε επίμονα τον παππού. «Παππού,» είπε όταν έγινε κάποια διακοπή στη συζήτηση, «μπορούμε να ανεβούμε στο Βουνό Σκιά;»

Ο παππούς χαμογέλασε. «Το αγαπάς αυτό το βουνό, έτσι δεν είναι; Λοιπόν, φαντάζομαι πως, αν και ο πατέρας σου δεν έχει αντίρρηση μπορείτε να ανεβείτε».

Ο Τσάρλυ κοίταξε τον πατέρα του, που χαμογέλασε και κούνησε το κεφάλι του, «Και βέβαια, Τσάρλυ.. Είπα στ' αγόρια να προσέχουν τους κροταλίες. Νομίζω πως θα είναι εντάξει να εξερευνήσουν το βουνό,» είπε στον παππού. «Κι εγώ ήμουν κάποτε παιδί». Χάιδεψε τον Τσάρλυ στο κεφάλι. «Μα, θα πρέπει να τους προσέχεις παππού. Αναζητούν την περιπέτεια. Αν δεν τη βρουν πάνω στο βουνό, θα φτιάξουν μια δική τους».

Μετά το μεσημεριανό οι γονείς του Τσάρλυ χαιρέτισαν τα αγόρια, τον παππού και τη γιαγιά κι ετοιμάστηκαν για την επιστροφή στην πόλη. Ο Τσάρλυ, ο Κοκκινομάλλης και ο Πρέστον κάθισαν στο καθιστικό με τον παππού και τη γιαγιά. «Παππού, νομίζεις πως μπορούμε να ανεβούμε στο Βουνό Σκιά σήμερα τ' απόγευμα;» ρώτησε ο Τσάρλυ.

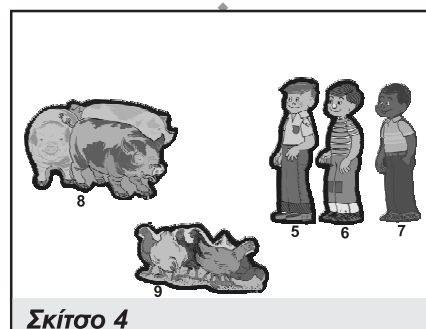
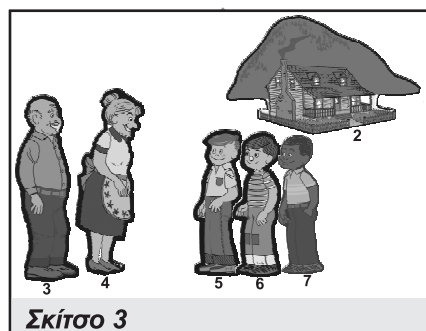
Ο παππούς γέλασε. «Έχεις αγωνία, έτσι δεν είναι; Γιατί δεν περιμένετε μέχρι αύριο; Θα μπορείτε να περάσετε όλη τη μέρα σας πάνω στο βουνό. Σήμερα μπορείς να δείξεις στους φίλους σου το αγρόκτημα. Ίσως θελήσουν αργότερα να δοκιμάσουν να αρμέξουν τις αγελάδες».

«Ω, ναι,» είπε ο Πρέστον. «Αυτό θα ήταν τέλειο. Βάζω στοίχημα πως θα είμαι το μοναδικό αγόρι στη γειτονιά που θα έχει αρμέξει αγελάδα!»

(Τοποθέτησε Τσάρλυ 5, Κοκκινομάλλη, 6, Πρέστον 7.)

Ο Τσάρλυ απογοητεύτηκε που δεν θα ανέβαιναν εκείνο το απόγευμα στο βουνό. Αποφάσισε όμως πως μπορούσε να ξεναγήσει τον Κοκκινομάλλη και τον Πρέστον στο αγρόκτημα. Πόσο διασκέδασαν! Γέλασαν με τα γρυλίσματα των γουρουνιών. *(Πρόσθεσε γουρουνία 8.)*

«Τώρα καταλαβαίνω τι σημαίνει όταν οι μεγάλοι λένε πως κάποιος είναι αχόρταγος σαν γουρούνι,» είπε ο Πρέστον. «Αυτά τα γουρουνία είναι πραγματικά πολύ λαίμαργα! Το καθένα θέλει όλη την τροφή για τον εαυτό του».

Ο Κοκκινομάλλης έκλεισε τη μύτη του. «Πουφφφ!» είπε. «Δεν μπορώ να πω πως θα ήθελα να δουλέψω εδώ για πολύ καιρό».

Ο Τσάρλυ γέλασε. «Θυμάστε την ιστορία του άσωτου γιου;» ρώτησε. «Έπρεπε να μένει κοντά στα γουρούνια όλη μέρα κι όταν πεινούσε έτρωγε από το φαγητό τους».

«Μπλιαχ!» γρύλισε ο Πρέστον. «Θα πρέπει να πεθαίνω της πείνας για να κάνω κάτι τέτοιο».

«Κοπάξτε! Κότες!» είπε δείχνοντάς τις ο Κοκκινομάλλης. *(Πρόσθεσε κότες 9.)* Ο Τσάρλυ άπλωσε το χέρι του προς το μεγάλο τσουβάλι με σπάρι. «Αυτό είναι το σπάρι με το οποίο ο παππούς ταΐζει τις κότες». Έβαλε το χέρι του μέσα στο τσουβάλι, γέμισε τη χούφτα του με σπάρι, και το σκόρπισε στο χώμα. Οι κότες ήρθαν τρέχοντας και κακαρίζοντας. Ο Κοκκινομάλλης άρχισε να κουνά τα χέρια του προσπαθώντας να τις μιμηθεί. Οι κότες σκορπίστηκαν τρομαγμένες. Ο Πρέστον και ο Τσάρλυ πέθαναν στα γέλια. «Θα ήσουν ωραία κότα!» είπε ο Τσάρλυ. «Οι κότες δεν θα μπορούν για ένα μήνα να κάνουν αβγά έτσι που τις τρώαξες».

(Αφαίρεσε γουρούνια και κότες.) Υπήρχαν τόσα πολλά πράγματα να δουν και να κάνουν εκείνο το απόγευμα. Τα αγόρια έπαιξαν στο πατάρι του αχυρώνα, μάζεψαν αβγά, ανέβηκαν στο τρακτέρ, στο αλέτρι και τη θεριστική μηχανή. Αργότερα ήρθε η ώρα για το άρμεγμα.

(Πρόσθεσε παππού 3.) «Ποιος θέλει να είναι ο πρώτος που θα αρμέξει την αγελάδα;» ρώτησε ο παππούς.

Τα αγόρια κοιτάχτηκαν μεταξύ τους. «Εγώ θα ήθελα να δοκιμάσω,» είπε ο Πρέστον φοβισμένα. «Αν, αν, αν... δεν πειράζει την αγελάδα φυσικά». Ο παππούς γέλασε. Ο Κοκκινομάλλης έσπρωξε τον Τσάρλυ, ο οποίος είχε ξεκαρδιστεί στα γέλια.

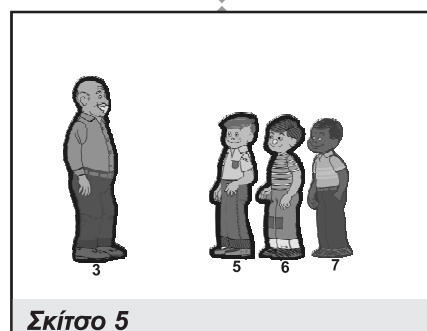
«Φαντάζομαι πως δε θα την ενοχλήσει και πολύ,» είπε γελώντας ο παππούς. Έβαλε τον Πρέστον να καθίσει δίπλα στην αγελάδα. *(Αφαίρεσε Πρέστον 7, πρόσθεσε Πρέστον και αγελάδα 10.)* «Το μόνο που πρέπει να κάνεις είναι να ζουλάς και να τραβάς,» είπε ο παππούς, σκύβοντας για να δείξει στον Πρέστον πώς να το κάνει.

«Κι αν δεν αρέσει στην αγελάδα,» ρώτησε ο Πρέστον.

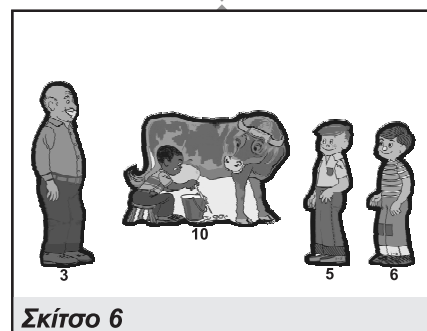
«Μη φοβάσαι, δοκίμασε».

«Ναι, δοκίμασε!» είπαν ο Τσάρλυ και ο Κοκκινομάλλης με μια φωνή.

Ο Πρέστον έκλεισε τα μάτια του κι άπλωσε τα χέρια του κάτω από την αγελάδα. Ζούληξε και τράβηξε, μα τίποτα δεν έγινε. Άνοιξε δειλά τα μάτια του για να δει τι συμβαίνει. Προς έκπληξή του είδε την αγελάδα που είχε γυρίσει προς το μέρος του και τον κοιτούσε. Τα σκούρα της μάτια του φάνηκαν να ρωτούν, «Ποιος στο καλό είσαι εσύ;» Μα ο Πρέστον ήταν αποφασισμένος να αρμέξει την αγελάδα του και μετά από μερικές ακόμα αποτυχημένες προσπάθειες τα κατάφερε. Έπειτα, δοκίμασαν ο Τσάρλυ και ο Κοκκινομάλλης. Η αγελάδα φάνηκε να αναστενάζει με ανακούφιση όταν επιτέλους ανέλαβε το άρμεγμα ο παππούς.

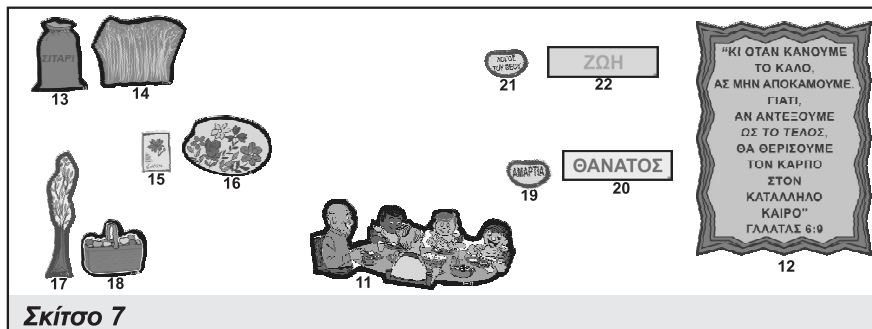

Σκίτσο 5

Σκίτσο 6

(Αφαίρεσε όλες τις φιγούρες. Τοποθέτησε τραπέζι στρωμένο για δείπνο 11.) Εκείνο το βράδυ τα αγόρια έφαγαν τόσο πολύ λες και είχαν να φάνε μια ολόκληρη βδομάδα. Όταν το δείπνο τελείωσε, ο παππούς έφερε την Αγία του Γραφή. Ήταν φθαρμένη και τα αγόρια κατάλαβαν πως ο παππούς τη διάβαζε πολύ. «Η γιαγιά κι εγώ διαβάζουμε τη Γραφή κάθε βράδυ μετά το φαγητό,» είπε ο παππούς. «Χαιρόμαστε που θα σας έχουμε μαζί μας αυτή τη βδομάδα. Μας θυμίζει τον παλιό καλό καιρό όπου όλη η οικογένεια μαζευόταν γύρω από το τραπέζι».

Ο παππούς διάβασε ένα εδάφιο από το έκτο κεφάλαιο της προς Γαλάτας επιστολής. (Πρόσθεσε εδάφιο 12, στον πίνακα καθώς το διαβάζεις.) «Μην έχετε ψευδαισθήσεις, ο Θεός δεν εμπαίζεται. Ό,τι σπέρνει ο άνθρωπος, αυτό θα θερίσει». Ο παππούς είπε πως το εδάφιο αυτό ήταν σημαντικό γιατί τη βδομάδα αυτή τα αγόρια θα μάθαιναν πολλά πράγματα για το αγρόκτημα τα οποία θα τους βοηθούσαν να καταλάβουν καλύτερα το εδάφιο. Έπειτα, συνέχισε να μιλά για τις δουλειές στο αγρόκτημα.

Αν πάρεις ένα σακούλι με σιτάρι (πρόσθεσε σιτάρι 13) και σπείρες το σπόρο στο χώμα θα θερίσεις σιτάρι (πρόσθεσε σιτάρι που μεγαλώνει 14), όχι βρώμη, ή κριθάρι, ή σικάλη. Αν πάρεις ένα φακελάκι με σπόρους λουλουδιών (πρόσθεσε σπόρους λουλουδιών 15) και τους φυτέψεις στον κήπο θα δεις να φυτρώνουν λουλούδια κι όχι λαχανικά, ή δημητριακά. (Πρόσθεσε λουλούδια 16.) Αν φυτέψεις μια μηλιά (πρόσθεσε τοποθέτησε δενδρύλλιο 17) αυτό που θα μαζέψεις απ' αυτό το δέντρο, θα είναι μήλα. (Πρόσθεσε καλάθι με μήλα 18.)

Το ίδιο συμβαίνει και με τη ζωή μας. Η ζωή μας είναι σαν τον κήπο και το χωράφι. Ότι σπείρουμε σ' αυτήν, αυτό και θα θερίσουμε. Κάποιοι άνθρωποι φυτεύουν στη ζωή τους αμαρτία (πρόσθεσε σπόρο με ΑΜΑΡΤΙΑ 19.) Η Αμαρτία μπορεί είναι διάφορα πράγματα: τα ψέματα, η απάτη, το μίσος, η υπερηφάνεια, και πολλά ακόμα. Ο Θεός λέει πως ο μισθός της αμαρτίας είναι θάνατος (δες Ρωμαίους 6:23). (Πρόσθεσε λωρίδα ΘΑΝΑΤΟΣ 20.) Όταν φυτεύουμε στην καρδιά μας αμαρτία, αυτό που θα θερίσουμε είναι θλίψη και τύψεις. Η καρδιά μας είναι ένας κήπος γεμάτος με αγριόχορτα. Δεν υπάρχει τίποτα όμορφο ή αξιόλογο στα αγριόχορτα. (Δες Ιώβ 4:8.) Όμως, αν φυτέψουμε στην καρδιά μας το Λόγο του Θεού θα έχουμε καρπούς καλούς. (Πρόσθεσε σπόρο με ΛΟΓΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ 21.) Στο Γαλάτας 6:8 διαβάζουμε πως, «Όποιος σπέρνει στον αγρό του Πνεύματος, αυτός θα θερίσει ως καρπό του Πνεύματος την αιώνια ζωή». (Πρόσθεσε ΖΩΗ 22.) Όταν διαβάζουμε το Λόγο του Θεού και τον πιστεύουμε, και τον φυτεύουμε στην καρδιά μας τότε στη ζωή μας θα φυτρώσουν θαυμάσια πράγματα. Ο Θεός υπόσχεται πως θα έχουμε πνευματικούς καρπούς – καρπούς όπως είναι η αγάπη, η χαρά, η ειρήνη, η μακροθυμία, η καλοσύνη, η αγαθότητα, η πίστη, η πραότητα, η εγκράτεια (δες Γαλάτας 5:22, 23.)

Ο παππούς κοίταξε ένα ένα τα αγόρια, κι έπειτα ρώτησε, «Εσείς τι φυτεύετε στον κήπο της καρδιάς σας;»

«Φυτεύουμε το Λόγο του Θεού παππού,» είπε ο Τσάρλυ χαμογελώντας πλατιά. «Έχουμε και οι τρεις ζητήσει από τον Ιησού να έρθει στην καρδιά μας. Αυτό σημαίνει πως έχουμε αιώνια ζωή, έτσι δεν είναι;»

«Ναι, έτσι είναι Τσάρλυ. Όμως, ο Σατανάς, δεν πρόκειται να αφήσει σε ησυχία τον κήπο της καρδιάς σας. Θέλει να μπει μέσα και να τον καταστρέψει με την αμαρτία. Είναι πιθανόν, αν δεν είστε πολύ προσεκτικοί, οι σπόροι της αμαρτίας να πέσουν στον κήπο της καρδιάς σας».

Τα αγόρια κούνησαν το κεφάλι τους συμφωνώντας. Έπειτα προσευχήθηκαν όλοι μαζί. Το καθένα από τα αγόρια – ξεχωριστά – ευχαρίστησε το Θεό για τη σωτηρία που του χάρισε και ζήτησε από το Θεό να το βοηθήσει να κρατήσουν τον κήπο της καρδιάς του καθαρό από τους σπόρους της αμαρτίας. Ήθελαν η ζωή τους να είναι γεμάτη με καλά πράγματα τα οποία θα δοξάζουν τον Κύριο Ιησού *(αφαίρεσε όλες τις φιγούρες)*.

Αργότερα, όταν όλοι ήταν στα κρεβάτια τους και κοιμόντουσαν, ο Τσάρλυ ήταν ακόμα ξύπνιος, γύρισε προς το παράθυρο και κοίταξε τον νυχτερινό ουρανό. Τα αστέρια έλαμπαν πάνω από το Βουνό Σκιά, που σαν γίγαντας κοιμόταν κάτω από τον ουρανό. Αναρωτιέμαι αν μπορούσε να μιλήσει το Βουνό τι θα μου έλεγε, ο Τσάρλυ σκέφτηκε. Μοιάζει τόσο μόνο και σκοτεινό. Καθόλου περίεργο που δεν ζει κανείς εκεί πάνω.

Ο Τσάρλυ συνέχισε να κοιτά επίμονα το βουνό, καθώς οι σκέψεις αυτές περνούσαν από το μυαλό του. Έξαφνα είδε κάτι το οποίο τον έκανε να πεταχτεί από το κρεβάτι. Στην αρχή δεν πίστευε στα μάτια του, μα ήταν σχεδόν σίγουρος, πως αυτό που είδε ερχόταν από το Βουνό Σκιά!

Τι μυστήριο άραγε κρύβει το Βουνό Σκιά για τα τρία αγόρια; Θα πρέπει να περιμένουμε μέχρι το επόμενο μάθημα για να μάθουμε τι ήταν αυτό που είδε ο Τσάρλυ.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Ο παππούς μίλησε στα αγόρια για τον κήπο της καρδιάς τους. Αυτά που τους είπε, θα πρέπει να τα θυμόμαστε κι εμείς. Εσύ κι εγώ κάθε μέρα φυτεύουμε κάτι στη ζωή μας. Μονάχα όταν καλέσουμε τον Κύριο Ιησού να έρθει στη ζωή μας μπορούμε να είμαστε σίγουροι πως η ζωή μας θα είναι γεμάτη με πραγματική χαρά και ευτυχία. Χωρίς τον Κύριο Ιησού η καρδιά μας είναι γεμάτη από αμαρτία και θλίψη. Ίσως νομίζουμε πως έχουμε χαρά κι ευτυχία, μα δεν διαρκούν για πολύ. Αν δεν έχεις δεχτεί τον Κύριο Ιησού σαν Σωτήρα σου, μήπως θα ήθελες να το κάνεις σήμερα;